

Det, der blokerer for, at vi kan komme ordentligt i gang med det, er, at nogle har låst sig fast i nogle positioner, som det næsten er umuligt at røke på. Det Radikale Venstre har stillet nogle ultimative krav, som det hedder, men det har vi jo været tvunget til for at gøre opmærksom på, at vi er oppe imod, at der er temaer i det danske Folketing, som det i dag er umuligt at komme til at diskutere.

Skatten er låst fast i et skattestop, det kan ikke ændres, og det er meget nødvendigt for os i Det Radikale Venstre at gøre opmærksom på, at vejen til at sikre bedre velfærd er, at vi får et fortsat reformarbejde. Det er der mange andre uden for dette Folketing der bekræfter over for offentligheden – det gør Velfærdskommissionen, det gør vismændene, det gør OECD. Der er masser af gode folk, der dokumenterer, at vores problemer ligger i den struktur, vores skattesystem stadig væk har. Dansk Industri, erhvervsorganisationerne påviser det. Og derfor vil Det Radikale Venstre arbejde intenst på at skaffe sig indflydelse, hvis vores stemmer bliver afgørende, for at vi får et fortsat reformarbejde.

Vi mener, at vi skal sænke skatten på arbejde, så maks. 90 pct. af lønmodtagerne betaler topskat, og vi mener, at mellemskatten skal væk, således at de mellemindkomster, som bærer velfærdssamfundet, og som er velfærdssamfundet – det er de ressourcer, der skaber løsningerne og opgaverne for borgerne – er dem, der skal have større fleksibilitet og bedre muligheder for at løfte den udfordring, som er i fremtiden, nemlig at løse opgaverne sammen med andre borgere. Vi ønsker en reform af vores offentlige system, af den måde, kommunerne arbejder på for at løse kerneopgaverne. Vi mener, der er alt for meget detailstyring. Vi skal have en reform, der giver større frihed, som bygger på tillid til medarbejderne, som skaber attraktive arbejdspladser, som gør, at arbejdspladserne i den offentlige sektor i fremtiden også kan konkurrere med de innovative arbejdspladser i de moderne private virksomheder. Og det betyder, at medarbejderne skal have langt større indflydelse på løsningen af deres egne arbejdsopgaver og dermed skabe bedre løsninger i samvirke med borgerne.

Så vi er med på, at vi på mange måder skal øge velfærden. Vi skal gøre det ved at skabe arbejdskraft, der kan løfte den opgave, og det gør vi ikke på den måde, som det er lagt til rette på på nuværende tidspunkt, desværre. Det kræver et valg, et andet flertal, og at Det Radikale Ven-

stres stemmer bliver afgørende med hensyn til at skabe indflydelse.

Formanden:

Der er en række korte bemærkninger til ordføreren. Først fra hr. Kim Andersen.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg synes, det er vigtigt, at vi bruger den her slags debatter til at få klarhed over, hvor de politiske partier står i centrale samfundsspørgsmål. Det tror jeg i øvrigt er en indstilling til debatterne, som også De Radikales ordfører deler.

I den forbindelse vil jeg gerne spørge, om Det Radikale Venstre har en aftale med Socialdemokraterne om, at man i en eventuel S-ledet regering fortsætter med et skattestop. Og jeg vil gerne i forlængelse heraf spørge, om De Radikale kan støtte en S-ledet regering med skattestop. Dernæst vil jeg gerne have fru Jelveds vurdering af, om den vækstrate, vi har hørt om i den offentlige økonomi her i dag – fra den socialdemokratiske ordfører på 1,7 pct., fra den tidligere finansminister Lykketoft i Information på 2,3 pct. – er en fornuftig og ansvarlig økonomisk politik, der er i overensstemmelse med det, Det Radikale Venstre tidligere har gjort sig til talsmand for.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre har ikke nogen aftaler om en politik, der skal føres efter et valg. Det har vi ikke med nogen partier, og det vil jeg heller ikke anbefale at vi får. Jeg mener, at vi skal holde fast i, at vi i Danmark har et flerpartisystem – ikke et topartisystem, men et flerpartisystem – hvor man går til valg på den politik, ens parti har, på de holdninger, man har. Vælgerne tager stilling og sætter krydset der, hvor de er mest enige, og så forhandler vi efter valget for at finde ud af, hvordan vi kan samarbejde. Sådan har vi gjort rigtig mange år indtil 2001. Jeg advarer stærkt imod den tendens, der er til at gøre det danske Folketing til noget, der ligner et topartisystem. Så vi indgår ikke nogen aftaler med nogen blok i Folketinget inden et valg. Og vi hører ikke til i en eller anden blok. Vi har vores politik, og den vil vi gerne dømmes på af vælgerne, og så beder vi vælgerne om at have tillid til, at vi gør os gældende og får indflydelse efter et valg, alt efter hvordan mandaterne falder, og hvordan det kan lade sig gøre.